

Overweging 3 juli 2016

Op weg gaan

Vandaag worden wij, net zoals de vrienden van Jezus destijds, op weg gestuurd. Het evangelie is nl. niet iets van lang geleden en dat geweest is maar het is een tekst die vandaag ook voor ons geldt.

Zo worden wij vandaag op weg gestuurd om Goed Nieuws te verspreiden. Jezus wil dat het goede nieuws dat het mogelijk is een wereld waarin iedere mens telt, mee mag doen, mee mag doen, ertoe doet. En omdat mensen niet gemaakt zijn om alleen te zijn, stuurt hij zijn vrienden ook twee aan twee op weg want samen sta je sterker, samen maak je er meer van. Mee mogen doen, erbij horen, ertoe doen, dat stond zeven jaar geleden centraal in mijn afstudeerscriptie aan de Radboud universiteit in Nijmegen.

Ik deed destijds met dit evangelie een casestudy in Cuyk. Het thema was; integratieve vieringen. Kortgezegd ging het er om dat ik wilde aantonen dat het mogelijk is; een viering waarbij mensen met en mensen zonder verstandelijke beperking goed samen kunnen vieren.

Cuijk een parochie met conservatieve pastores die strak in de structuur van de viering zaten wilde ik laten ervaren dat het mogelijk is samen te vieren als parochie en mensen van Dichterbij.

Met enkele kleine aanpassingen of liever aanvullingen, werd de viering vorm gegeven. We gebruikten voorwerpen: schoenen van allerlei soort, een rollator en een rolstoel die stonden op het priesterkoor waarbij zichtbaar werd dat op weg gaan op verschillende manieren kan.

Er stonden kaarsen tussen de schoenen, rollator en rolstoel die werden aangestoken tijdens de voorbeden door mensen met en mensen zonder verstandelijke beperking.

De misdienaars van de parochie werden vergezeld van misdienaar van Dichterbij en in plaats van de pastoor, hield ik de overweging.

De enige aanpassing die wellicht het grootste was, was dat alles in begrijpbare woorden was vertaald en alles in de tegenwoordige tijd stond, ook de evangelietekst want: mensen met maar wellicht geldt dat ook voor mensen zonder verstandelijke beperking, kunnen vaak weinig met iets in de verleden tijd waarbij voor mensen met een verstandelijke beperking, natuurlijk niet allen, ook weinig kunnen met toekomstige tijd.

Na afloop van de viering dat hoort bij een onderzoek, werden mensen geïnterviewd over hoe zij de viering ervaren hadden; mensen met en zonder verstandelijke beperking. Later in de week werd alles nog een keer doorgesproken met de pastores(kapelaan en pastoor).

Kern van de opmerkingen was: dat vooral de mensen ZONDER beperking het een verrijking van de viering vonden. Dat ze eindelijk begrepen wat dit evangelie eigenlijk bedoelde niet dat we op weg moeten gaan om de boodschap van jesus uit te dragen, dat begrepen ze wel. Maar ... hoe je het concreet kunt maken. Dat begrepen ook de pastoor en kapelaan. Wat mijn collega die daar al jaren over in gesprek was met hen niet was gelukt, was nu wel mogelijk geweest en ze zagen dat daar mogelijkheden lagen. En tot de dag van vandaag vinden integratieve vieringen nog steeds plaats in die parochie.

Waarom dit voorbeeld? Gewoon om te laten zien dat handen en voeten geven aan die boodschap van liefde, vrede en gerechtigheid, uit dragen van die boodschap vraagt om openheid, om vastigheden en vaste patronen open te breken, en kleine beetjes van vaste patronen en structuren durven los te laten en te ervaren dat je dan kunt ervaren dat wat onmogelijk lijkt kan!

Dat het kan dat mensen samen op weg kunnen zijn ondanks alle verschillen, ondanks hun beperkingen, ondanks al hun kennis en kunde, ongeacht huidskleur en geloofsovertuiging of levenswijze.

Laten wij ons vandaag dan ook gezonden weten om te bouwen aan een wereld waarin ieder telt, mee mag doen en erbij mag horen. Want de wereld naar Gods plan: Gods droom van dat rijk van vrede en gerechtigheid bloeit daar op waar iedere mens geaccepteerd, gewaardeerd en mee telt. Op weg naar die wereld, die vaak nog ver te zoeken is, worden wij vandaag op weg gestuurd. Niet alleen maar samen: twee aan twee, met allen die geloven in die droom van die man van Nazareth.